

geret af Fraenkel i Kommissionsbetænkningen Side 48, hvor der staar: „Her og dér kunde man have ønsket at gaa videre, men den er standset af finansielle Hensyn, saaledes at det her foreslaaede er det uafviseligt nødvendige, hvis man i det hele vil Reformen som et Led i en Anstrengeelse for at føre Landet frelst gennem den Fare, der truer vor Økonomikreds. At slaa af i Tid — at udsætte vil efter Kommissionens Mening være at komme bagefter, det vil sige at kaste Penge ud til ingen Nytte, naar de endelig udgives.“ Som Venstres Ordfører udtalte jeg noget lignende ved første Behandling, og de Konservatives Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fraenkel, gav det sin Tilslutning. Men nu er der ikke Tale om dette, nu er der kun Tale om Besættelse efterhaanden, og det skal altsaa ske ved Bevillingsmyndighederne.

Det samme gøres gældende fra de samme tre Partiers Side ikke alene med Hensyn til Gesandtskaberne, men ogsaa med Hensyn til Konsulatsposterne. Her vil disse tre Partier imidlertid gaa videre end Venstre, idet de foreslaar at forhøje Antallet af konsulære Repræsentationer fra de foreslaaede 26 til 27; de ønsker nemlig udsendt en Generalkonsul, der i fem Aar skal berejse Lilleasien. Venstre kan i og for sig billige de Synspunkter, som ligger til Grund for dette Forslag, og de Synspunkter, som har faaet Udtryk i de Konservatives Betænkning, men Venstre mener, at det er aldeles unødvendigt at gaa til den foreslaaede Forhøjelse, naar det alligevel er Bevillingsmyndighederne, der efterhaanden skal besætte disse Poster, idet da ogsaa denne Post efterhaanden vil kunne blive besat, uden at det behøver at nævnes her. Men dertil kommer, at der efter Lovforslaget skal ansættes to Legationssekretærer af første Grad henholdsvis i Konstantinopel og i Athen, hvis Opgave netop skal være ved Rejser og paa anden Maade at studere den økonomiske Udvikling henholdsvis i tyrkisk og græsk Lilleasien og at samarbejde med Valgkonsulerne i deres Virksomhed til Fremme af danske Erhvervsinteresser. Altsaa netop de Forretninger, som denne rejsende Konsul skulde have, er det Tanken at overdrage til disse to Legationssekretærer, og den Tankegang, som ligger bag Ændringsforslaget, mener vi derfor foreløbig i alt Fald kan fyldestgøres af Lovforslaget.

Det tredje, man opholdt sig stærkt ved, var Embedsposterens Tal. Ærede

Medlemmer vil kunne begribe, at man har været trykket af den økonomiske Situation, og at det har gjort, at man har søgt at spare saa meget som paa nogen Maade muligt. Udvalget har været klar over, at en Omordning af Udenrigstjenesten maatte finde Sted, og at det ogsaa vilde koste Penge, men man ønskede naturligvis at gøre Udgifterne saa smaa som muligt. Til Trods for, at vi fik meddelt fra Udenrigsministeriet i en Skrivelse, der medfølger som Bilag, at man kunde faa en Merindtægt paa 800 000 à 900 000 Kr. i Udenrigsministeriet ved at forhøje forskellige Afgifter, mente alle i Udvalget, at vi maatte se om muligt at komme noget længere ned. Med Hensyn til Gesandtskabsposterens Tal har man efter Forhandling med Ministeren gjort de serbo-kroato-slovenske og østrig-ungarske Gesandtskabsposter midlertidige for 5 Aar, ligesom det i Hovedlovforslaget er foreslaet med Hensyn til Meksiko. Venstre og de Konservative har stillet Underændringsforslag Nr. 13 til II., hvorved Antallet af Fuldmægtige i Ministeriet nedsættes fra 18 til 16, Sekretærer fra 29 til 25, Assistenten fra 18 til 14 og Kontorassistenter fra 17 til 15, ifølge en Forhandling, som Udvalget har haft med Udenrigsministeriet. De Konservative ønsker dog at komme endnu længere ned med Antallet af Tjenestemænd i tredje Lønningsklasse, idet de nemlig ønsker, at Presseattachéerne ikke skal være Tjenestemænd. Socialdemokraterne og de Radikale derimod mener at kunne foreslaa en yderligere Nedsættelse i Antallet af Udenrigsministeriets Tjenestemænd og har derfor stillet Underændringsforslag Nr. 14 til II. Det er naturligvis vanskeligt at sige, hvor langt man kan tage Ansvaret for at gaa ned, men naar Ministeren og Udenrigsministeriet siger: Nu har vi strakt os saa vidt, som vi paa forsvarlig Maade mener at kunne gøre, har Venstre ikke ment at kunne gaa længere ned. Det kan ikke nytte at paatage os Udgifter til saadanne dyre Institutioner, naar vi samtidig umuliggør, at de ansatte kan bestride det Arbejde, som de nye Forhold kræver.

Man har fra socialdemokratisk og radikal Side ment at kunne gaa til en Indskrænkning ogsaa for den ydre Tjeneste, idet de foreslaar en Nedsættelse dér. I Betænkningen udtaler Socialdemokraterne om dette Punkt, at de mener, man kan spare de foreslaaede 2den Legationssekretærer i Washington, London, Paris og Berlin, og at man kan nøjes med en Lega-